

יהדות ארצות הברית מודאגת מאוד מכיבוי מזרחי גיטיין ועגנוח בקרב

החוגים האורתודוקסיים ^{ללא} מצאו פתרון לבעיה כאובה זו.

אומרים "סדנא דער/אעא הד הוא", בארצות הברית כמו בישראל ריבוי מסרבים לתת גט שגורם במקרים רבים לעיגון פוקד את אמריקה וקנדה, היו גם שהיו עוררים לבעיה זו וניסו לנקוט באמצעים גם דרסטיים לפתור או הבעיה או למנוע אותה.

הסתדרות הרבנים גוף רבני אורתודוקסי המזוהה עם היהדות הדתית הלאומית, קבלה לאחרונה החלטות לפיהן יש לנקוט באמצעים נגד מסרבי הגיטיין כגון החרמת המסרב, לא לכבדו בעליה לתורה, לא לצרפו ל"מניין", אבל זה הועיל כמו אטפירין לחולה "איידס"... רחמנא ליצלן. ובנה קמה באמריקה ובקנדה יחד עם הארצות האנגלו סכסיות ארגונים וועדים שכולם קודש לפתרון הבעיה. הם מנסים להעלות רעיונות נועזים כדי להקל על החומרה שבבעיה אבל פתרון רדיקלי טרם מצאו ואין באלף רבחה...

במגזין הדסה" בטאון הסתדרות נשים ציוניות באמריקה היוצא לאור בניו-יורק, הועלו הצעות שונות שאינן חורגות מתחום ההלכה המקורית, אלו רצון לתת פירושים כאשר אנו חיים בעידן הטיסה לחלל, על מנת לפתור בעיה זו.

גם הפירושים נתקלים בהתנגדות חריפה של היהדות החרדית וחלק מן הדתיים האורתודוקסים. יחד עם זה ברוח החלטות הסתדרות הרבנים האורתודוקסים שהבאנו לעיל העלה בטאון הסתדרות נשים ציוניות באמריקה, רעיונות נועזים על מנת לנקוט בסנקציות, לאו דוקא למסרבן הגט אלא גם למוסדות ולרבנים, כגון לעכב את החמיכה הכספית למוסדות אשר מנהיגיהם מקיימים בצורה דקדנית את העקרון לפיו זוהי זכותו הבלעדית של הגבר לתת גט ואין להכריחו, מאידך לתמוך ברבנים ובמוסדות וארגונים הגורסים אחרת.

הגב' בלו גרינברג המציגה כאשה פמיניסטית אורתודוקסית פרסמה בבטאון זה רשימה ארוכה בנידון, והעלתה את הכאב של אלפיהנשים ש"הגט הנעול" סוגר בפניהן את שער היציאה בו נכנסו ב"סימון טוב" /שק/ כשהמפתח הוא בידי הגבר ל"מנעול הגט".....

הגב' גרינברג אומרת: כי לפי החוק היהודי רק לבעל יש את הכח לשחרר את אשתו מהנשואין, אם היא רוצה להתגרש והצא לא רוצה, אך אם הוא רוצה להעניש אותה או לטחוט אותה, יש לו הכח לעכב את הגט.

מדמה

על פני השטח הבעיה להיות בעיה אורתודוקסית. היהודת הרפורמית זנחה את דרישת הגט לפני 150 שנה. היהדות הקונסרבטיבית, אשר הולכת אחרי החוקים היהודיים המסורתיים של נשואין וגירושין, הקימה בית דין מיוחד לפתור מקרים של ממרים /סוררים. דבר זה מקשה את הפנטזיו של סחטנים למיניהם לעתיד וזה נותן מוצא לקרבנות של מטורפים שמוכנים להיאבק עד הסוף.

היהדות המשוקמת" מאפשרת לקבל כתב שחרור כאשר אין שום סיכוי לגט צפוי....

ישראל כל חוקי הנישואין והגירושין נשלטים ע"י ההלכה האורתודוקסית וכך החרדית. במשך

וגי העשורים האחרונים חלה קדמה ופחות בורם האורתודוקסי, הקהלה עברה חמבר להתנצלויות,

מאת נ. זבולוני-מסורבי גיטין

דרך פתרונות בבתי המשפט אזרחיים והסכמים מקדמיים ולתוך שלב אקטיביסטי שבו ~~שלב~~ טכניקות פוליטיות מיושמות בגלוי...

למרות כל זאת, הבעיה עדיין נשארה ואפילו החמירה עקב שיעור מקרי הגירושין העולה. הבעיה נשארה למרות פתרונות הלכתיים של פוסקים רבניים כגון: עמנואל רקמן, נגיד אוניברסיטת בר-אילן ברמת גן, הפרופ' הירושלמי זאב פאלק, ארוין הוט והרב שלמה ריסקין רבה של אפרת ואליעזר ברקוביץ דמות רבנית ידועה בארצות הברית, ולמרות שנים של עבודה אינטנסיבית שהוקדשה ע"י ארגונים שמוקדשים בלעדית לנושא זה: גס ועגונה. וקאיאמה באר"ב, הליגה הישראלית לנשים, הארגון לעזרת נשים עגונות בישראל, קואליציה של נשים יהודיות למען הגט בקנדה, ועד וועדות באוסטרליה ובאנגליה. הבעיה קיימת למרות הלגיטימציה הגוברת ע"י הרבנים האורתודוקסיים להכיר בהסכם לסני נישואין ונכונות רבה יותר לחיים ולכפות גט.

לדעת הכותבת החוק הוא לא-אתי ודרוש בו תיקון יסודי. השאלה היא כיצד להשיג שינוי יסודי בעקרונות אשר מקודשים בעיני הפרשנים ועדיין להישאר נאמנים להלכה? יש להתאים את ההלכה להלכי הזמן. יש ללחוץ על הרבנים עד שיסכימו לכך- זו דעתה של הגב' גרינברג אשה פמיניסטית אורתודוקסית באמריקה.

לפי דעתה של הכותבת השיטות שמש לנקוט בנידון כדי להשפיע על רצון הרבנים?

ראשית לחץ פוליטי מתנועת הנשים החילוניות; שביחת רעב מסיבית של עגונות ומסורבות גט; להכנס לכלוב שיוקם במקום צבורי, שבו תנעלנה העגונות ומסורבות גט; רכישת שתוף פעולה עם התקשורה; לעכב תמיכה כספית, כאמור, ממוסדות אשר מנהיגיהם מקיימים בצורה דקדקנית את העקרון לפיו זוהי זכותו הבלעדית של גבר לתת גט ותמיכה באלה הגורסים אחרת; הדגשת הנושא בקרב חנוצות נועה; הקמת קרנות לממון הכנת תוכנית פעולה. ועוד ועוד ועוד...